

8 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 266/93, 321/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Ουσιώδης χρόνος κατοχής τους — Ειδικά τα επιπρόσθετα προσόντα λαμβάνονται υπόψη οποτεδήποτε και αν αποκτήθηκαν μέχρι την ημέρα λήψης της απόφασης.

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Συνεκδικαζόμενες προσφυγές — Οι προσφυγές στρέφονταν εναντίον των αιτών προαγωγών — Επιτυχία της μιας αποστέρησε την άλλη προσφυγή από το αντικείμενό της.

10 Οι αιτητές προσέβαλαν με τις προσφυγές την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 2ης τάξης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15

1. Η αιτήτρια στην προσφυγή 321/93 δεν περιελήφθη από την Ε.Δ.Υ. στους υποψηφίους που διέθεταν ειδικευση σε κλάδο της Ιατρικής. Είναι σαφές πως η μη συμπερίληψη της αιτήτριας μεταξύ των υποψηφίων που διέθεταν ειδικευση, σημαίνει πως η Ε.Δ.Υ. ενήργησε με την αντίληψη πως στην περίπτωση της ο τίτλος στη Γενική Ιατρική δεν μπορούσε να συνεκτιμηθεί κατά τη διαδικασία επιλογής του καταλληλοτέρου επειδή το Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου την αναγνώρισε ως Ειδικό Ιατρό μετά τον ουσιώδη χρόνο συνδρομής των προσόντων.

25

Έχει γίνει λάθος. Η τελευταία ημέρα της προθεσμίας μέσα στην οποία θα μπορούσαν να υποβληθούν οι αιτήσεις για διορισμό ήταν

ο ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων, επιπρόσθετων. Τα επιπρόσθετα προσόντα, μεταξύ των οποίων και οι τίτλοι σπουδών, όπως αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις **Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλος ν. Αδάμος Ανδρέου και Άλλων** είναι νόμιμο να εκτιμούνται εφόσον αποκτήθηκαν οποτεδήποτε μέχρι την ημέρα λήψης της απόφασης. 5

Στην πιο πάνω υπόθεση η απόφαση της Ε.Δ.Υ. επικυρώθηκε επειδή το σφάλμα ως προς τη δυνατότητα συνεκτίμησης των επιπρόσθετων προσόντων, ενόψει του συνόλου των στοιχείων, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι άσκησε επίδραση στην κρίση της αναφορικά με το ποιοι ήταν οι καταλληλότεροι. Η απόφαση ως προς το ρόλο που διαδραμάτισε ορισμένος χειρισμός όπως παρατήρησε η Ολομέλεια, κρίνεται με γνώμονα τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης. Το κριτήριο δεν μπορεί να είναι ποια σημασία θα ήταν δικαιολογημένο να προσδοθεί στον ένα ή στον άλλο παράγοντα. Εκείνο που έχει σημασία είναι η βαρύτητα που τους προσδόθηκε στην πράξη στη συγκεκριμένη περίπτωση και κατ' επέκταση το κατά πόσο επέδρασε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. (Βλέπε την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**. 10
15
20

Στην παρούσα υπόθεση δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως η πλάνη της Ε.Δ.Υ. επέδρασε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Ρητά η Ε.Δ.Υ. έστρεψε την προσοχή της στις ειδικεύσεις των υποψηφίων. Κατονόμασε όσους, τις διέθεταν και αιτιολόγησε ειδικά την κρίση της πως η αιτήτρια δεν τη διέθετε. Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Συμπεριέλαβε στην ίδια την αιτιολογία της κρίσης της ως προς τους καταλληλότερους, ρητή αναφορά όχι μόνο στις ειδικεύσεις τους αλλά και στο γεγονός της αναγνώρισής τους από το Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου. 25
30

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη για το λόγο που εξηγήθηκε. Αυτό ισχύει και αναφορικά με τον αιτητή στην πρώτη προσφυγή αφού, όπως έχει νομολογηθεί (βλέπε **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, και **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Βαρνάβας Χαραλάμπους και Άλλος**, η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης στην προσφυγή της αιτήτριας στη δεύτερη προσφυγή στερεί από το αντικείμενό της τη δική του. Σημειώνεται πάντως πως οι ισχυρισμοί των αιτητών για παράνομη συγκρότηση ή σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής εγκαταλείφθηκαν. 35
40

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Δημοκρατία κ.ά. ν. Ανδρέου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 153,
- 5 Παπαϊωάννου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 713,
- Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,
- Δημοκρατία ν. Χαράλαμπος κ.ά. (1992) 3 Α.Α.Δ. 251.

10

Προσφυγές

- Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν στη μόνιμη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 2ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός) Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί οι αιτητές.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

20

Π. Χ" Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ημερομηνίας 17/9/92 και 12/11/92 που δημοσιεύτηκε στις 15/1/93, προάχθηκαν στη μόνιμη θέση Ιατρικού Λειτουργού 2ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός) Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, οι Παύλος Παύλου, Έλενα Ματβέεβα Μενελάου και Χρυστάλλα Μιτσίδου Ηρακλέους. Αμφισβητήθηκε το κύρος της απόφασης με τις προσφυγές 166/93, 266/93 και 321/93. Η προσφυγή 166/93 αποσύρθηκε και απορρίφθηκε. Ο αιτητής Ε. Ευαγγέλου απέσυρε την προσφυγή του αρ. 266/93 ως προς τους Π. Παύλου και Ε.Μ. Μενελάου. Η αιτήτρια Α. Ιωσήφ απέσυρε την προσφυγή της αρ. 321/93 ως προς την Ε.Μ. Μενελάου. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν.

30

35

- Οι τρεις θέσεις ανήκαν στον τομέα της Γενικής Ιατρικής. Οι αιτητές ήταν οι μόνοι από τους υποψήφιους που κατείχαν την ειδικότητα της Γενικής Ιατρικής. Προσδόθηκε στο γεγονός αυτό κεντρική σημασία. Οι αιτητές υποστηρίζουν ότι για τον πιο πάνω λόγο μόνο εκείνοι κατείχαν τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας και ειδικά το απαιτούμενο, όπως εισηγούνται, "μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο στην ειδικότητα στην οποία θα απασχοληθούν". Διαξευτικά ότι κατά τη σύγκρισή τους με τους συνυποψήφιους τους αυτό το προσόν τους

40

αγνοήθηκε ενώ άλλα προσόντα των ενδιαφερόμενων μερών που δεν απαιτούνταν από το Σχέδιο Υπηρεσίας, λήφθηκαν υπόψη. Αν θεωρείτο ότι η κατοχή της ειδικότητας ήταν απαραίτητο προσόν, η αιτήτρια Α. Ιωσήφ πιθανότατα θα αποκλειόταν ως μη προσοντούχος.

5

Εξασφάλισε τον τίτλο Ιατρικής Ειδικότητας στη Γενική Ιατρική στις 17/5/91 αλλά το Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου την αναγνώρισε ως Ειδικό στις 4/12/91 δηλαδή, όπως σημειώνει η Ε.Δ.Υ., “μετά τον πρώτο ουσιώδη χρόνο συνδρομής των προσόντων που είναι η 21/5/91”. Ας σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, οι κάτοχοι του μεταπτυχιακού διπλώματος ή τίτλου στα οποία αναφέρονται, και θα δούμε στη συνέχεια με ποια έννοια, πρέπει να “θεωρούνται ως ειδικοί σύμφωνα με τον περί Εγγραφής Ιατρών Νόμο”.

10

Δεν θα χρειαστεί όμως να εξετάσω το ζήτημα από αυτή τη σκοπιά γιατί κρίνω πως ήταν εύλογα επιτρεπτό να θεωρήσει η Ε.Δ.Υ. ως προσοντούχους και τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Είχαν προκηρυχθεί 18 θέσεις Ιατρικού Λειτουργού 1ης και 2ης Τάξης. Με γνώμονα τις ανάγκες της Υπηρεσίας, οι τρεις κατανεμήθηκαν στον τομέα της Γενικής Ιατρικής και οι υπόλοιπες στον τομέα της Ειδικής Ιατρικής σε ειδικότητες που καθορίστηκαν. Το Σχέδιο Υπηρεσίας, στο ουσιώδες για το ζήτημα μέρος του, προβλέπει ως απαιτούμενα προσόντα τα ακόλουθα:

15

20

“Εγγραφή στο Μητρώο Ιατρών Κύπρου. Σε περίπτωση που οι ανάγκες της Υπηρεσίας απαιτούν την εκτέλεση καθηκόντων Ειδικής Ιατρικής, οι υποψήφιοι θα πρέπει να κατέχουν και μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο στην ειδικότητα στην οποία θα απασχοληθούν, που αναγνωρίζεται στη χώρα που αποκτήθηκε και να θεωρούνται ως ειδικοί σύμφωνα με τον περί Εγγραφής Ιατρών Νόμον.”

25

30

Είναι καθαρό ότι, όπως ορθά εισηγούνται οι καθ' ων η αίτηση, για τις θέσεις στον τομέα της Γενικής Ιατρικής απαιτείται μόνο εγγραφή στο Μητρώο Ιατρών Κύπρου και ότι μόνο για τις θέσεις στον τομέα της Ειδικής Ιατρικής απαιτείται μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος, γι' αυτό και διευκρινίζεται πως αυτά θα πρέπει να καλύπτουν την ειδικότητα στην οποία θα απασχοληθούν.

35

Ο διαζευτικός όμως ισχυρισμός που προβλήθηκε, είναι σοβαρός. Όχι ως προς τον αιτητή Ε. Ευαγγέλου. Στην περίπτωση του η Ε.Δ.Υ. σημείωσε πως διαθέτει ειδικευση σε κλάδο της Ιατρικής την οποία και έθεσε, όπως συνάγεται, σε ίση μοίρα σε σχέση με τις ειδικότητες άλλων υποψηφίων επίσης τη διέθεταν, τους οποίους και κατο-

40

νομάζει. Δεν περιλαμβάνεται όμως σε αυτούς η Α. Ιωσήφ. Αντίθετα σημειώθηκαν τα ακόλουθα:

5 “Επίσης η Επιτροπή σημείωσε ότι η υποψηφία Ιωσήφ Αντρη εξασφάλισε από τη Νομαρχία Αττικής τίτλο Ιατρικής Ειδικότητας στη Γενική Ιατρική στις 17/5/91 και το Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου την αναγνώρισε ως Ειδικό Ιατρό στη Γενική Ιατρική στις 4/12/91, δηλαδή μετά τον πρώτο ουσιώδη χρόνο συνδρομής των προσόντων που είναι η 21/5/91.”

10

Είναι σαφές πως η μη συμπερίληψη της αιτήτριας μεταξύ των υποψηφίων που διέθεταν ειδικευση σε συνδυασμό με την πιο πάνω σημείωση, σημαίνει πως η Ε.Δ.Υ. ενήργησε με την αντίληψη πως στην περίπτωση της ο τίτλος στη Γενική Ιατρική δε μπορούσε να συνεκτιμηθεί κατά τη διαδικασία επιλογής του καταλληλοτέρου επειδή το 15 Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου την αναγνώρισε ως Ειδικό Ιατρό μετά τον ουσιώδη χρόνο συνδρομής των προσόντων.

20 Έχει γίνει λάθος. Η τελευταία ημέρα της προθεσμίας μέσα στην οποία θα μπορούσαν να υποβληθούν οι αιτήσεις για διορισμό ήταν ο ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων που απαιτούνταν από το Σχέδιο Υπηρεσίας και όχι άλλων προσόντων, επιπρόσθετων. Τα επιπρόσθετα προσόντα, μεταξύ των οποίων και οι τίτλοι σπουδών, όπως αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου 25 στις υποθέσεις *Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλος v. Αδάμος Ανδρέου και Άλλοι* (1993) 3 Α.Α.Δ. 153 είναι νόμιμο να εκτιμούνται εφόσον αποκτήθηκαν οποτεδήποτε μέχρι την ημέρα λήψης της απόφασης.

30 Στην πιο πάνω υπόθεση η απόφαση της Ε.Δ.Υ. επικυρώθηκε επειδή το σφάλμα ως προς τη δυνατότητα συνεκτίμησης των επιπρόσθετων προσόντων, ενόψει του συνόλου των στοιχείων, δε μπορούσε να θεωρηθεί ότι άσκησε επίδραση στην κρίση της αναφορικά με το ποιό 35 ήταν οι καταλληλότεροι. Η απόφαση ως προς το ρόλο που διαδραμάτισε ορισμένος χειρισμός όπως παρατήρησε η Ολομέλεια, κρίνεται με γνώμονα τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης. Το κριτήριο δε μπορεί να είναι ποια σημασία θα ήταν δικαιολογημένο να προσδοθεί στον ένα ή στον άλλο παράγοντα. Δεν θα επεκταθώ επομένως με αναφορά στη νομολογία ως προς τη βαρύτητα που δικαιολογείται να δίδεται στα επιπρόσθετα προσόντα. Εκείνο που έχει σημασία είναι η βαρύτητα που τους προσδόθηκε στην πράξη στη συγκεκριμένη περίπτωση και κατ' επέκταση το κατά πόσο επέδρασε στη 40 λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. (Βλέπε την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Νύβη Παπαϊωάννου και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατία* (1991) 3 Α.Α.Δ. 713)

Στην παρούσα υπόθεση δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως η πλά-
νη της Ε.Δ.Υ. επέδρασε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.
Όπως είδαμε, ρητά η Ε.Δ.Υ. έστρεψε την προσοχή της στις ειδικεύ-
σεις των υποψηφίων. Κατονόμασε όσους τις διέθεταν και αιτιολό-
γησε ειδικά την κρίση της πως η Α. Ιωσήφ δεν τη διέθετε. Δεν είναι 5
όμως μόνο αυτό. Συμπεριέλαβε στην ίδια την αιτιολογία της κρίσης
της ως προς τους καταλληλότερους, ρητή αναφορά όχι μόνο στις ει-
δικεύσεις τους αλλά και στο γεγονός της αναγνώρισής τους από το
Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου. Παραθέτω τα σχετικά αποσπάσματα
από τα πρακτικά. Πρέπει να εξηγηθεί ότι ο Μιχ. Μιχαηλίδης που πε-
ριλαμβανόταν στους επιλεγέντες δεν αποδέχθηκε τελικά διορισμό
στη θέση με επακόλουθο τη λήψη, στις 12/11/92, απόφασης για διο-
ρισμό της Χρυστάλλας Μιτσιόδου Ηρακλέους. Η τελευταία δεν διέ-
θετε ειδικευση και δεν υπάρχει στην περίπτωση της τέτοια αναφορά.

- “1. ΜΕΝΕΛΑΟΥ-ΜΑΤΒΕΕΒΑ Έλενα, η οποία κρίθηκε ως
εξαιρετη τόσο ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας
όσο και ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής, διαθέτει
τίτλο ειδικότητας στη Χειρουργική Παίδων από το 1987, Πι-
στοτοποιητικό αναγνώρισής της από το Ιατρικό Συμβούλιο 20
Κύπρου ως Ειδικού στη Χειρουργική Παίδων (1987) και δια-
θέτει το πλεονέκτημα.
2. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ Μιχαλάκη, ο οποίος κρίθηκε ως εξαιρετος τό-
σο ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας όσο και 25
ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής, διαθέτει βεβαίωση,
ημερομηνίας 29.4.91, της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης ότι έχει
επιτύχει στις εξετάσεις για απόκτηση άδειας χρησιμοποίησης
του τίτλου της Ιατρικής Ειδικότητας Ρευματολογίας και πι-
στοτοποιητικό, ημερομηνίας 20.5.91, αναγνώρισής του από το 30
Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου ως Ειδικού στη Ρευματολογία.
3. ΠΑΥΛΟΥ Παύλο, ο οποίος κρίθηκε ως εξαιρετος τόσο ενώ-
πιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας όσο και ενώπιον
της Συμβουλευτικής Επιτροπής, διαθέτει τον τίτλο "Membership 35
of the Royal Colleges of Physicians" από το 1978 και πιστο-
ποιητικό, ημερομηνίας 6.5.82, αναγνώρισής του από το Ια-
τρικό Συμβούλιο Κύπρου ως Ειδικού Παθολόγου."

Το γεγονός ότι πράγματι προσδόθηκε σημασία στις ειδικεύσεις εί-
ναι παραδεχτό και στην αγόρευση των καθ'ων η αίτηση. Οι αιτητές
ανέμειξαν, στην πληθώρα των ισχυρισμών που ανέπτυξαν, και τη θέ-
ση πως τα επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα των ενδιαφερόμενων
μερών ήταν στοιχεία εξωγενή. Οι καθ'ων η αίτηση επεσήμαναν πως 40

5 οι αιτητές δε μπορούσαν να επικαλούνται αυτά τα στοιχεία ως ενδεικτικά δικής τους υπεροχής και ταυτόχρονα να τα θεωρούν εξωγενή ως προς τους άλλους και, με αναφορά στη σχετική νομολογία, υπεραμύνθηκαν της ενέργειας της Ε.Δ.Υ. να τα λάβει υπόψη, πολύ περισσότερο αφού στην παρούσα υπόθεση ήταν σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης. Προσθέτω τελικά πως η Α. Ιωσήφ είχε κριθεί ως εξαιρετη κατά τη συνέντευξη τόσο ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και ενώπιον της Ε.Δ.Υ.

10 Όπως σημείωσα, δεν υπήρχαν στην περίπτωση της Χρυστάλλας Μ. Ηρακλέους επιπρόσθετα προσόντα για να ληφθούν υπόψη. Τα πιο πάνω όμως αφορούν και σε αυτή αφού δε μπορούμε να γνωρίζουμε ποια θα ήταν η κατάληξη αν συνυπολογιζόταν πως η Α. Ιωσήφ διέθετε την ειδίκευση στη Γενική Ιατρική. Η Χρυστάλλα Μ. Ηρακλέους διέθετε το πλεονέκτημα της πείρας που αποκτήθηκε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία, αλλά αυτό παραγνωρίστηκε σε σχέση με αριθμό υποψηφίων, μεταξύ των οποίων και ο αιτητής Ε. Ευαγγέλου. Στην αγόρευση των καθ'ών η αίτηση υποστηρίζεται ως δικαιολογημένη η παραγνώριση κυρίως ενόψει της καλύτερης απόδοσης του Π. Παύλου που δεν διέθετε το πλεονέκτημα, στις συνεντεύξεις. Η Α. Ιωσήφ απέδωσε καλύτερα από τη Χρυστάλλα Μ. Ηρακλέους στη συνέντευξη ενώπιον της Ε.Δ.Υ. αφού εκείνη, όπως σημείωσα, κρίθηκε ως εξαιρετη ενώ η συνυποψήφιος της ως πάρα πολύ καλή.

25 Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη για το λόγο που εξήγησα και δεν θα εξετάσω τους υπόλοιπους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν. Αυτό ισχύει και αναφορικά με τον Ε. Ευαγγέλου αφού, όπως έχει νομολογηθεί (βλέπε *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, και *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Βασιλάκης Χαράλαμπος και Άλλου* (1992) 3 Α.Α.Δ. 251), η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης στην προσφυγή της Α. Ιωσήφ στερεί από το αντικείμενό της τη δική του. Σημειώνω πάντως πως οι ισχυρισμοί των αιτητών για παράνομη συγκρότηση ή σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής εγκαταλείφθηκαν.

40 Η προσφυγή της Α. Ιωσήφ (321/93) επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται εν μέρει, δηλαδή ως προς τα ενδιαφερόμενα μέρη Π. Παύλου και Χρυστάλλα Μ. Ηρακλέους. Η προσφυγή του Ε. Ευαγγέλου απορρίπτεται ως στερηθείσα του αντικειμένου της. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται εν μέρει χωρίς έξοδα.